

בבית המשפט העליון

ע"א 3379/23

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערערת: פלונית

נגד

המשיבה: פלונית

ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים מיום 18.4.2023 בתמ"ש 32556-06-21 שניתנה על ידי סגנית הנשיא א' שמאי-כתב

בשם המערערת: עו"ד משה חן

פסק-דין

ערעור על החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים (סגנית הנשיא א' שמאי-כתב) מיום 18.4.2023 בתמ"ש 32556-06-21 שלא לפסול את עצמו מלדון בהליך.

1. ההליך נושא הערעור דנן, אשר נפתח בחודש יוני 2021, עניינו בתביעת המערערת לפיצויים בגין נזקי גוף שנגרמו לה, לטענתה, על ידי אמה – המשיבה – עקב התעללות מתמשכת. לאחר הליך גישור שהסתיים ללא הצלחה, הוחזר התיק לבית המשפט בחודש מרץ 2023. ביום 22.3.2023 הורה המותב לצדדים לקיים דיון מקדמי בתוך 30 יום, אך ביום 13.4.2023 – טרם חלוף המועד שנקבע בהחלטה – הגישה המערערת בקשה להעברת ההליך למותב אחר.

2. בבקשתה התמציתית ציינה המערערת כי היא "ראתה כיצד ניהל [המותב]" הליכים אחרים הנוגעים למשפחה – ובפרט הליכים הנוגעים לאבי המערערת ולאחיה

– וכי המותב "לקח צד" לטובת המשיבה באופן שצפוי להשפיע על ניהול ההליך הנוכחי. בתוך כך טענה המערערת כי המותב "עמד מהצד ולא התערב" חרף הידרדרות במצבם של אחיה; כי הוא פועל מתוך "קונספציה מקובעת מראש כי האב הסית את [המערערת] כנגד [המשיבה]"; וכי המותב התעלם מעדות שנתנה המערערת במסגרת תביעה שהגישה המשיבה נגד האב.

3. ביום 18.4.2023 דחה המותב את בקשת המערערת בקבעו כי לא מתקיים בענייננו חשש ממשי למשוא פנים. המותב הדגיש כי הבקשה נובעת מאי-שביעות רצונה של המערערת מהחלטות שניתנו בהליכים אחרים, בעוד שבהליך הנוכחי "טרם ניתנו החלטות לגופם של דברים ואף טרם התקיים דיון במעמד הצדדים". עוד צוין כי המערערת לא הביאה דוגמאות קונקרטיות לביסוס תחושותיה, אלא הסתפקה באמירות כלליות בנוגע להחלטות קודמות שניתנו – ובכך, נקבע, אין כדי להקים עילת פסלות.

4. מכאן הערעור דנן, אשר הוגש ביום 3.5.2023 אך הועבר לטיפול רק ביום 20.6.2023 לאחר תשלום האגרה והפקדת העירבון. בערעור נטען כי מאז שנת 2015 מתנהלים בפני המותב הליכים בין הורי המערערת, וכי המותב נתן בהליכים הללו החלטות אשר לוקות בפגמים שונים, תוך שהוא "עושה את מלאכתה של המשיבה" ו"מאשר בליינד כל בקשה של הרווחה". המערערת מפנה, בין היתר, למספר החלטות מהשנים 2020-2022 שבהן המותב לא נעתר לבקשות להטלת סנקציות על המשיבה עקב הפרת הוראות בנוגע למפגשים עם הילדים; והיא מוסיפה כי המותב "הפר הבטחתו" לפיה ככל שהאב יציג המלצה מגורם מקצועי, הוא יוכל לראות את ילדיו מחוץ למרכז הקשר. כמו כן עומדת המערערת על טענתה כי המותב התעלם מעדות שנתנה בהליך בין האב למשיבה.

לטענת המערערת, האופן שבו ניהל המותב את ההליכים בעניינם של בני משפחתה מלמד כי המותב "שבוי בקונספציה" ופועל מתוך הנחה בלתי-מבוססת שהאב "מסית" את ילדיו. המערערת מוסיפה שהיא "יודעת מראש כי ביהמ"ש ינהג במשוא פנים נגדה", ומשכך אין מנוס מהעברת ההליך הנוכחי לשופט אחר.

5. דין הערעור להידחות. המבחן לפסילת שופט מעוגן בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, ולפיו יש לבחון אם מתקיימות נסיבות שיוצרות "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט". לא מצאתי כי נסיבות כאלו הוכחו במקרה דנן.

6. בעבר נפסק כי מצב שבו מותב דן בהליך קודם בעניינם של הצדדים, אינו מקים מניה וביה עילת פסלות – וכי "הדברים אמורים ביתר שאת בבית המשפט לענייני משפחה, שם נוהג הכלל 'משפחה אחת – שופט אחד'" (ע"א 296/23 פלוני נ' האפורטרופוס הכללי במחוז תל אביב, פסקה 9 (29.3.2023)). עוד נפסק בהקשר דומה כי "טענת פסלות כללית הצופה פני עתיד עשויה לאפשר בחירה לא ראויה של פורום משפטי [...] פסלות אינה מצב של קבע" (ע"א 363/06 חובב נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פסקה 6 (29.5.2006); ראו גם: ע"א 750/22 פלוני נ' פלונית, פסקה 6 (15.2.2022)).

7. כאמור, טענות המערערת מכוונות, רובן ככולן, כלפי החלטות שנתן המותב בהליכים אחרים בעניינם של הצדדים או חלקם – אך המערערת לא הצביעה על החלטות או התבטאויות באותם הליכים אשר עשויות להשפיע במישרין על ניהול ההליך הנוכחי, או על איזה מן הסעדים שנתבקשו בו (השוו: ע"א 8059/21 פלוני נ' פלוני, פסקה 10 (23.1.2022); ע"א 4888/22 פלונית נ' פלוני, פסקאות 11-12 (24.8.2022)). חלף זאת הסתפקה המערערת בטענה כללית בעלמא. לטענתה, המותב נוקט יחס שלילי לאביה ויחס חיובי למשיבה במסגרת הליכים שעסקו, בין היתר, במשמורת ובזמני שהות. על כן, כך היא מוסיפה וטוענת, הדבר יוביל מניה וביה ליחס שלילי כלפי המערערת בהליך הנוכחי שעניינו, כאמור, תובענה לפיצויים בגין נזקי גוף נגד המשיבה. לא שוכנעתי כי די בטענה כוללנית כזו כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב בכל הנוגע לניהול ההליך הנוכחי, אף לא בקירוב.

עוד אשוב ואדגיש את הכלל שלפיו המקום הראוי להעלאת השגות על החלטות דיוניות, אינו בבקשת פסלות אלא בהליכי ערעור מתאימים (ע"א 2601/21 פלוני נ' פלונית, פסקה 7 (9.5.2021)).

8. הערעור נדחה. משלא נתבקשה תשובה, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, ח' באב התשפ"ג (26.7.2023).

ה נ ש י א ה